

Житомирська обласна
універсальна наукова
бібліотека імені О. Ольжича

Відділ соціокультурної
та інформаційно-видавничої діяльності

Житомирська обласна
універсальна наукова
бібліотека імені О. Ольжича
на сторінках преси
у 2013 році

ДАЙДЖЕСТ

Житомирська обласна універсальна наукова бібліотека імені О. Ольжича на сторінках преси у 2013 році

Дайджест

Видання вміщує фотокопії надрукованих в пресі Житомирської області матеріалів, що розповідають про роботу Житомирської обласної універсальної бібліотеки імені О. Ольжича.

■ Виставки

«Рідний край — моє Полісся»

Підсумком роботи обласної організації Національної спілки фотохудожників України за 2012 рік стала участь 29 професіоналів і аматорів в обласному фотоконкурсі «Рідний край — моє Полісся». Близько 200 найкращих фоторобіт (портретів, пейзажів, знімків жанрових сцен із сучасного життя) було представлено на фотовиставці, що відкрилася у приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки імені О. Ольжича.

Як повідомив голова обласної організації Національної спілки фотохудожників України Віктор Одомич, у номінації «Портрет» перше місце посіла фоторобота бердичівлянина Василя Мельника «Втрата». Олександр Колісний із Житомира посів перше місце за фоторепортаж «Чи буде краще?». У номінації «Пейзаж» перемогу виборов Олександр

Чорний із Коростишева за серію поліських пейзажів.

Дипломи переможцям фотоконкурсу вручив начальник управління культури та туризму облдержадміністрації Юрій Градовський. Він подякував фотомитцям за те, що вони фіксують цікаві моменти з життя області, майстерно передають красу Житомирського Полісся. Юрій Градовський побажав учасникам фотоконкурсу творчої наснаги та подальшого удосконалення майстерності.

Фотовиставку було організовано за сприяння управління культури і туризму облдержадміністрації, обласного центру народної творчості.

Володимир СТЕПОВИЙ.
Фото Михайла П'ЄХА.

Житомирщина. — 2013. — № 1 (4.01). — С. 14

«Просте та чарівне»

У приміщенні відділу мистецтв обласної універсальної наукової бібліотеки імені О. Ольжича відбулося представлення 40 робіт учнів студії «Юний дизайнер» Житомирського центру творчості дітей і молоді. Для юних художників, наймолодшому із яких чотири роки, та їхніх викладачів — подружжя Катерини та Віктора Дацунів, це був перший творчий звіт перед громадою міста. Тому до експозиції «Просте і чарівне» студійці відібрали свої найкращі роботи.

На відкритті виставки Катерина та Віктор Дацуни розповіли про те, що на заняттях діти за допомогою пензля та фарб, пластиліну роблять дивні речі. Побачити ж світ очима дітей дорослим буде дуже корисно, адже за роботою їм не вистачає часу для того, щоб доторкнутися душою та серцем до світу прекрасного.

Ученицю студії Наталію Новицьку, яка представила на виставці чотири роботи, на творчість надихають музика та книги. Дівчина розповіла про те, що займається живописом трохи більше року, мріє бути автором коміксів. Кар-

тини дівчини помітно відрізняються від інших за змістом та формою, тому наштотують на думку, що бути у майбутньому юній художниці талановитим ілюстратором.

Катерина та Віктор Дацуни вважають, що всі їхні учні талановиті — прості та чарівні, як і їхні роботи.

Володимир СТЕПОВИЙ.
Фото Михайла П'ЄХА.

Житомирщина. — 2013. — № 5 (18.01). — С. 13

«Пулинському земляцтву» — 10 років

З нагоди 10-ї річниці створення громадського об'єднання художників-земляків «Пулинське земляцтво» у приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки імені О.Ольжича відбулося відкриття виставки вихованців Червоноармійської школи мистецтв і вшанування людей, які стояли біля витоків цього творчого об'єднання, своїм талантом прославляли район в Україні та за її межами, керівників району, які підтримували та підтримують художників.

Виступаючи на урочистостях, гості розповіли про те, що творче об'єднання створено завдяки, на жаль, уже покійному Володимиру Дзюбенку. У першій виставці земляків

«Коріння рідної землі» взяла участь дев'ятеро художників. Саме «Пулинське земляцтво» докладало зусиль для того, щоб у селищі було відкрито районну картинну галерею (нині — художній музей), а в школі мистецтв — художній відділ.

Начальник управління культури облдержадміністрації Юрій Градовський усім сподвижникам доброї справи збереження та примноження багатства Пулинської землі, українського образотворчого мистецтва передав ширі вітання від голови облдержадміністрації Сергія Рижукі, голови обласної ради Йосипа Запаловського.

Володимир СОБОЛЬ.
Фото автора.

Житомирщина. — 2013. — № 42—43 (16.04). — С. 9

Мистецькі зерна проростають

Святковий захід розпочався пісню «Летять ніби чайки» у виконанні мешканця райцентру Івана Грибана. Начальник управління культури облдержадміністрації Юрій Градовський передав вітання голови ОДА Сергія Рижукі та голови обласної ради Йосипа Запаловського і зазначив, що Іван Васильович співає не гірше відомого Володимира Гришка.

Ознайомившись з роботами молодих обдаровань, голова обласної організації національної спілки художників України Василь Кондратюк наголосив: «Хотілося б, щоб таких шкіл мистецтв, де увічнюється природа рідного

краю було більше. І цими учнями ми пишаємося, адже вони роблять вагомий внесок в образотворче мистецтво».

До членів «Пулинського земляцтва» з вітальним словом звернулася заступник голови районної державної адміністрації Раїса Тичина: «Вас об'єднала любов до рідної землі. Бог дав вам талант і цей талант ви передаєте учням, котрі творять шедеври власними руками. А художній музей є гордістю Червоноармійщини, адже такого немає у жодному з районів області».

Голова районної ради Анатолій Липко зазначив, що за 10 років у районі багато зроблено в напрямку розвитку мистецтва.

(Закінчення на 4-ій стор.)

Мистецькі зерна проростають

(Закінчення. Початок на 1-ій стор.)

Відремонтовано приміщення картинної галереї і реорганізовано її в музей «Пулинські барви»; призначено молодого талановитого директора Віталія Правдицького. Він своє вміння також передає учням.

На свято прибув і корифей художньої справи Ісак Нібульський, котрий сказав: «Мені приємно бачити цю виставку. Добре, що моя справа продовжується». Він подякував районному керівництву за підтримку. Ісак Якович згадав і першопрохідця – Володимира Дзюбенка. Пам'ять про нього вшанували хвилиною мовчання.

Організатор заходу – голова об'єднання художників-земляків, заслужений вчитель України Леонід Фесенко провів екскурс у минуле, розпочавши з того, що 15 травня 2003 року в райцентрі відкрилася перша персональна виставка В. С. Дзюбенка. У листопаді – гуртова виставка «Коріння рідної землі», на якій були представлені роботи В. Дзюбенка, М. Опанащука, М. Грибана, В. Войтенка, Л. Фесенка, М. Бенковського, Є. Заброцької, Т. Золотаренко, В. Правдицького.

У січні 2004 року виставкою В. Войтенка покладено основу створення районної картинної галереї, а восени цього ж року рішенням сесії районної ради офіційно підтверджено статус районної картинної галереї «Пулинські барви». 23 серпня 2006 року було відкрито художній відділ школи мистецтв. 19 грудня відбулася офіційна реєстрація громадського об'єднання художників-земляків «Пулинське земляцтво», а через тиждень районний картинний галереї присвоєно звання «народна». Навесні 2010 року галереї надано статус Червоноармійського районного художнього музею «Пулинські барви», який офіційно відкрився 23 серпня 2012 року. Нині фонд музею нараховує більше 250 картин. За час діяльності об'єднання спільними зусиллями проведено 77 художніх виставок, із них 48 – персональних.

У ході виступу Леонід Фесенко відзначив, що активну допомогу в реалізації мистецьких заходів та проектів надавала райдержадміністрація, районна рада, відділи: культури, туризму РДА, освіти; громадськість району.

На урочистість також були запрошені колеги районі, котрі працювали протягом 2003-2013 років. Це Валентин Ліневич і Віктор Галуцинський, Франц Маліновський і Євген Афонін. Вони побажали винуватцям світа успіхів на творчій ниві. А Франц Миколайович сказав: «Людям потрібні не тільки матеріальні цінності, але й духовні. Те, що Ви творите, залишиться надовго».

Керівник наукового відділу Житомирського краєзнавчого музею Людмила Журавська додала, що Червоноармійська школа мистецтв навчає дітей творити прекрасне. Зерна І. Нібульського вже проросли.

Ведуча заходу – головний спеціаліст відділу культури і туризму Лариса Громська до слова запрошувала й інших учасників свята – проректора ЖДУ ім. І. Франка, заступника громадського об'єднання «Червоноармійське земляцтво» Петра Кухарчука, директора Житомирського ліцею харчових технологій Анатолія Шмалюка, члена об'єднання фотомитця Ярослава Болембаха, поетів Тетяну Пишнюк та Оксану Дубину, котрі до рясного віночка привітань вплели і свої віршовані твори.

Ювілеї не обходяться без квітів, подарунків, спогадів, вітань, побажань та вдячності. Усе це було під час відкриття виставки (5 квітня). Цього ж дня громадське об'єднання художників-земляків, до якого входило 18 професійних митців, серед яких художники, архітектори, поети, письменники, мистецтвознавці поповнилося трьома новими членами – це ветеран аматорського мистецтва Іван Грибан, художники Микола Стрельченко та Олександр Слудковський.

Катерина Черниш

Вісті. – 2013. – № 16 (18.04). – С. 1, 4

Бібліотека – повноцінний партнер

Питання взаємодії бібліотек, влади і громадськості розглянуто на семінарі, що відбувся на базі тренінгового центру обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О. Ольжича. У ньому взяли участь керівники бібліотек і посадовці органів виконавчої влади, а також сільські голови, які змогли поділитися досвідом підтримки й співпраці з бібліотеками, ефективного використання бібліотечного ресурсу в соціальному житті громади.

Значною мірою успіху цієї роботи сприяє співпраця Житомирської облдержадміністрації з Радою наукових досліджень та обмінів (IREX) у рамках програми «Бібліоміст». Завдяки цьому проекту в обласній універсальній науковій бібліотеці ім. О. Ольжича

працює регіональний тренінговий центр, який навчає бібліотечних працівників комп'ютерної грамотності та надає безкоштовний доступ до Інтернету; близько півсотні бібліотек отримали 150 комп'ютерів.

На значимості такої роботи наголосив голова обласної ради Йосип Запаловський. Із модернізацією публічних бібліотек, сказав він, у тому числі в сільській глибинці, люди отримали нагоду користуватися Інтернетом, що в перспективі може стати істотним поштовхом до стрімкішого розвитку територій. Голова обласної ради подякував усім працівникам бібліотек і посадовцям, які їх підтримують, за партнерську роботу. Користуючись нагодою, він також вручив грамоту обласної ради й цінний подарунок директору облас-

ної книгозбірні ім. О. Ольжича, організатору, письменнику й журналісту Василю Врублевському – за успішну роботу і з нагоди 50-ліття.

Подякував працівникам бібліотек і заступник голови облдержадміністрації Ярослав Долгих, особливо наголосивши на тому, що успішною їхня робота буде тоді, коли ґрунтуватиметься на засадах партнерства із владою – в кожному селі, районі, місті – й ефективному використанні можливостей проекту «Бібліоміст». А про можливості й подальші перспективи цієї програми учасникам семінару розповів її директор Матей Новак.

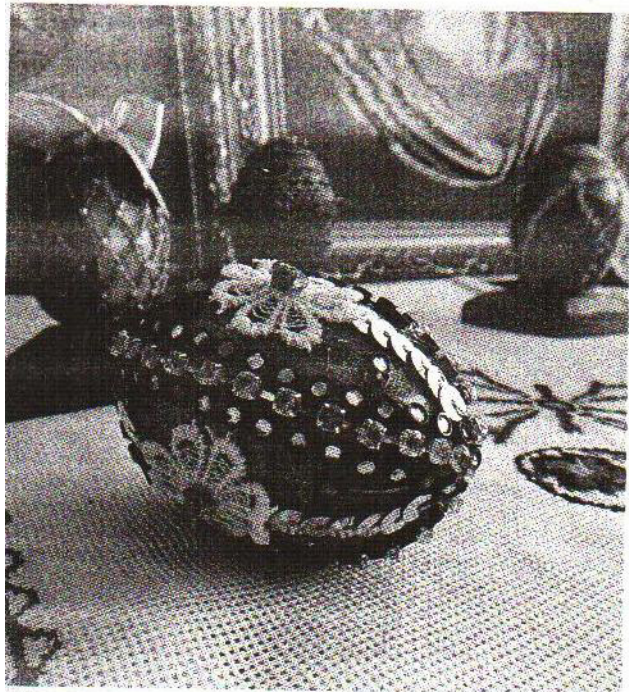
Ірина ШЕВЧЕНКО.

«Воскресни, писанко!»

У Житомирі, в приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки імені О.Ольжича, відбулася виставка-конкурс народних промислів і ремесел «Скарби Полісся». Цього року свої роботи на ній представили учні 20 середніх професійно-технічних навчальних закладів області. Відвідувачі виставки були у захваті від таланту юнаків і дівчат, від виготовлених їхніми руками виробів з лози, соломи, паперу, бісеру, тіста, каменю... Експозицію прикрасили понад 1000 писанок.

Житомирський державний будинок художньої та технічної творчості управління освіти і науки облдержадміністрації провів серед учнів СПТУ й відкритий обласний конкурс писанкарства «Воскресни, писанко!»

Володимир СОБОЛЬ.
Фото автора.

Бібліотека доступна для кожного

У Житомирі, в приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки імені О. Ольжича, відбулося відкриття інклюзивної читальної зали, обладнаної за новітніми технологіями. Відтепер послугами бібліотеки без перешкод можуть користуватися люди з обмеженими фізичними можливостями.

Виступаючи на відкритті читальної зали голова обласної ради Йосип Запаловський наголосив на тому, що відкриття читальної зали є кроком до підтримки людей із особливими потребами, забезпечення їхнього конституційного права на вільний та рівний доступ до інформації, підвищення рівня освіченості. Спільними зусиллями вдалося створити затишний духовно-культурний куточок, де фізично неспроможні люди зможуть розвивати здібності, самовдосконалюватися, спілкуватися зі світом, почувати себе такими, як усі.

Йосип Запаловський зауважив, що органи місцевого самоврядування й виконавчої влади працюватимуть над тим, щоб зручні читальні зали з доступом до мережі Інтернет для людей із обмеженими фізичними можливостями були створені при кожній громадській бібліотеці області.

Технічне оснащення інклюзивної читальної зали здійснено за фінансової підтримки посольства США в Україні. У залі відвідувачам пропонується широкий спектр послуг із відтворення інформації у формах, доступних для сприймання людьми

з вадами зору та незрячими; доступ до мережі Інтернет; консультації для роботи з комп'ютером та мережею Інтернет; замовлення літератури з інших відділів обслуговування; участь у психологічних тренінгах, що сприятимуть реабілітації осіб з обмеженими функціональними можливостями; користування електронною поштою; пошук навчально-інформаційних сайтів для людей із вадами зору; організація інтелектуально насиченого дозвілля користувачів; прослуховування аудіокниг.

Участь у відкритті читальної зали взяли заступник голови облдержадміністрації Ярослав Долгих, начальник управління культури облдержадміністрації Юрій Градовський, директор бібліотеки Василь Врублевський, заступник прес-аташе посольства США в Україні Люк Штеле.

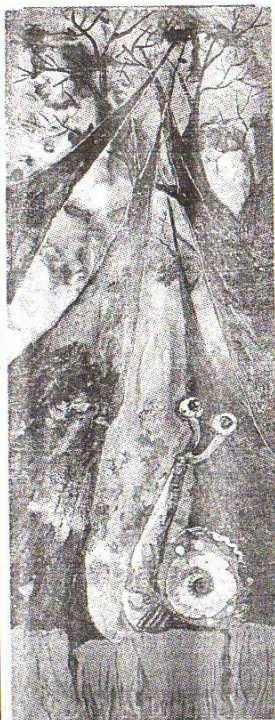
Володимир СТЕПОВИЙ.

**Житомирщина. — 2013. —
№ 48—49
(30.04). — С. 3**

Житомирщина. — 2013. — № 51—52 (14.05). — С. 9

Виставки

Опромінення любов'ю

У холі обласної універсальної наукової бібліотеки імені О. Ольжича відбулася персональна виставка відомої житомирської художниці, члена Національної спілки художників України Олени Гузенко.

Роботи художниці, виконані у своєрідній манері еклектики — поєднанні пластики та живопису — нікого не залишили байдужими. Першу свою колекцію малої пластики Олена створила ще коли працювала художником-дизайнером на Городницькому фарфоровому заводі. Потім наполегливо відточувала техніку. І це дало ясні творчі плоди: Олена вдалося знайти свій неповторний стиль.

Та в її роботах приваблює не лише техніка виконання, а й тепла любов до людей, до всього живо, яку відчуває кожен глядач. Ця любов випромінюється і картинами, і самою Оленою — дуже світлою та оптимістичною людиною.

Олена бере активну участь у різних художніх виставках: обласних, всеукраїнських і міжнародних. І скрізь її роботи незмінно викликають у публіки не просто інтерес, а неглибоке захоплення. Картини художниці прикрашали навіть стіни представництва ООН в Україні! Багато її робіт є у приватних колекціях в Україні, Іспанії, Німеччині, США, Росії...

Особливу радість дає Олені робота в «Арт-Селі» — очолюваній нею молодіжній громад-

ській організації, що має значний досвід співпраці з вітчизняними й закордонними громадськими та благодійними організаціями. Серед них — міжнародний фонд «Відродження», житомирський благодійний фонд «Заложники Чорнобиля», японська благодійна організація «Чорнобиль-Тюбу», італійська організація «Soleterge», фонди «Україна 3000», «Всесвіт за майбутнє», USAID, Національна спілка красномисльців України та інші.

Ще один напрямок діяльності Олени — це арт-терапія. Жінка постійно опікується хворими дітьми з онкогематологічного відділення обласної дитячої лікарні. Працюючи з ними та іншими дітьми-інвалідами, розробила свою методику. Може й важко в це повірити, але заняття мистецтвом під керівництвом Олени вселяє в душі маленьких пацієнтів бажання жити й творити. І хтозна, можливо, не тільки завдяки лікарям, а й чудодійному впливу мистецтва діти знаходять сили для боротьби з недугою.

Та незважаючи на всі ці досягнення, очолювана художницею

дитяча студія, що сьогодні міститься у Житомирському гарнізонному будинку офіцерів, переживає не найкращі часи. Обставини складаються так, що Олена Гузенко разом зі своїми вихованцями може опинитися... просто на вулиці.

— Єдиний шлях — знайти мецената, який би дав прихисток студії, — розповідає художниця. — Адаже коштів для оплати комерційної оренди за приміщення у нас просто немає.

...А поки що різнобарв'ям фарб радують людей її веселкові картини, опромінюючи всіх любов'ю до життя.

Валерій КОСЕНКО.
Фото автора.

■ Виставки

Крізь фотооб'єктив

житомирянин побачив паралельні світи Сходу

Житомирський фотограф, оператор, мандрівник, викладач коледжу культури і мистецтв ім. І.Огієнка В'ячеслав Майборода дав змогу поринути у дивовижний світ Сходу всім, хто завітав на його фотовиставку до приміщення обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олега Ольжича.

Як розповів В'ячеслав Майборода, протягом останніх п'яти — шести років він побував у Індії, Непалі, Шрі-Ланці, країнах Індокитаю, на Андамських островах, свою любов до яких митець пояснює величезною зацікавленістю східними філософією та культурою, захопленням тамтешніми пейзажами, які й надихають його на творчість. І цими відчуттями фотомайстра пройняті всі його роботи — яскраві, екзотичні, з мальовничими краєвидами та емоційними портретами жителів далеких країн.

Привітати фотографа з відкриттям виставки прийшли начальник управління культури облдержадміністрації Юрій Градовський, директор Житомирського коледжу культури і мистецтв ім. І.Огієнка Микола Попкович, друзі митця, його студенти. Зокрема, студент

коледжу за спеціальністю кіно-, телемистецтво Євгеній Борисов розповів, що В'ячеслав Майборода для своїх студентів є взірцем для наслідування, непересічною особистістю. «Дивлячись на його фото- та кінороботи, можна багато чому навчитися, адже всі вони відрізняються ексцентричністю, незвичайністю та мають філософський характер».

В'ячеслав Майборода вже створив два фільми про єдність української трипільської та індійської ведичної культур, а нині працює над третьою «документалкою». Відкриття виставки було приурочено до відзначення 55-ліття коледжу.

Наталія ХОМЕНКО.
Фото автора.

Сльози пам'яті

В обласній універсальній науковій бібліотеці ім. О. Ольжича відбулося представлення VI тому книги «Реабілітовані історією. Житомирська область». На цьому заході заступник голови облдержадміністрації Ярослав Долгих звернув увагу присутніх на те, що дана подія співпала з 20-літтям створення науково-редакційної групи. І нею зроблено дуже багато щодо повернення добрих імен наших співвітчизників, які свого часу були репресовані.

Висловлюючи щире вдячність за велику пошукову роботу, Ярослав Дмитрович вручив почесні грамоти облдержадміністрації членам науково-редакційної групи видання Д.Я.Самолук та З.О.Тхоржевській.

Потім керівник цієї групи Лариса Копійченко розповіла про нелегкі будні їхнього невеличкого колективу. В архівах Житомира та України за два десятиліття вони переглянули понад 50 тис. особистих справ. Таким чином, у шести томах тепер значиться 38 тис. реабілітованих імен. А в останньому з них ще й подано декілька нарисів про трагічну долю наших видатних земляків.

Присутні з перших вуст дізналися від письменника, історика й дослідника Юрія Чернишова про забутого нині Івана Вороніщина — одного з організаторів Севастопольського повстання матросів у 1905 році. А в сімнадцятому він, як виявилось, був головою міської ради першого скликання в Житомирі, у дев'ятнадцятому — міським головою Житомира, пізніше — редактором газети «Волинська зоря». Та в тридцять сьомому його розстріляли як ворога народу.

Красзнавець і завідувач редакцією видання Євген Тімірязєв розповів про трагічну долю офіцера генштабу, військового діяча, науковця (його перу належить близько 30 праць військового характеру) і викладача Миколи Какуріна, який середню освіту здобув у Другій житомирській гімназії. У тридцять другому був засуджений до розстрілу із заміною на ув'язнення в концтаборі терміном на 10 років, де й помер у тридцять шостому.

Під жорна репресій потрапив і релігійний діяч — вікарій Волинської та Житомирської єпархії Іван Успенський, який багато зробив для нашого краю на ниві освітництва і який тривалий час користувався серед житомир'ян високим моральним авторитетом. Журналіст і краєзнавець Ігор Александров зізнався, що, написавши про нього нарис, ніби повернув його з небуття. Бо заарештували єпископа ще в 1921 році як «учасника повстанського руху на Волині». Зазнав тривалих переслідувань. У тридцять сьомому його, 65-річного, стратили.

Імена і добрі діла тих, хто в сталінські часи був безневинно позбавлений життя, нині оживають у вдячній людській пам'яті. Про це зазначила у своєму виступі кандидат історичних наук, куратор видання «Реабілітовані історією» по Житомирській області Руслана Маньковська. Гостя з Києва відзначила роботу нашої науково-редакційної групи, яку беззмінно очолює Лариса Копійченко, назвала її однією з кращих в Україні. Вона висловила житомир'янам щире вдячність за копітку і благородну працю.

На завершення цього заходу запрошеним родичам колишніх репресованих (синам, онукам і правнукам) було вручено щойно завезені з видавництва «Полісся» примірники шостого тому «Реабілітовані історією». Не обійшлося і без сліз. Але вони — від доброї пам'яті.

Григорій СВІТЛОЯР.

Слідами забутих трагедій

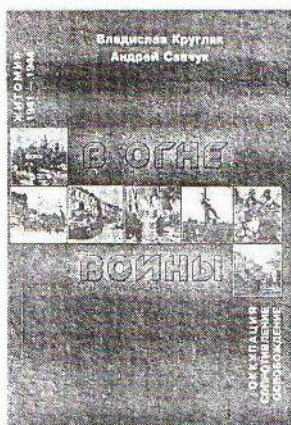
Що ми знаємо про окупаційні роки в Житомирі під час Великої Вітчизняної війни? Мабуть, небагато. Звичайно, є окремі публікації, спогади очевидців. Але вони переважно радянських часів, коли, на жаль, система дещо й приховувала. І ось у житомирському видавництві «Волинь» з'явилися друком дві помітні книжки — «В огне войны. Оккупация, сопротивление, освобождение» та «STALAG 358». Забытая трагедия житомирского «Освенцима». Ці публікації кожним своїм рядком стосуються страшної дійсності в історії міста. Вони проілюстровані унікальними знімками.

Написані книги членами обласної громадської організації «Пошук», уродженцями Житомира. Владислав Кругляк — юрист, підполковник податкової міліції, спеціаліст з економічної безпеки банківських структур. Андрій Савчук — кандидат технічних наук, старший науковий працівник зі спеціальності «Озброєння і військова техніка».

Нещодавно в конференц-залі обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О.Ольжича зібралися історики, краєзнавці, дослідники, журналісти, щоб обговорити ці видання. Їх редактор і видавець Георгій Мокрицький запропонував переглянути документальний відеофільм про окупацію Житомира, де використана кінохроніка періоду війни двох воюючих сторін. Жакіття 985 днів під фашистським чоботом, які пережили наші батьки й діди, нікого не залишили байдужими. І це додало гостроти й полемічності під час репрезентації книг.

Владислав Кругляк розповів про свою працю над книгою «В огне войны», яку написав у співавторстві з Андрієм Савчуком. Вони зробили

■ Нові книги

спробу відійти від усталених штампів, поєднати офіційні документи, опубліковані літературу та спогади безпосередніх учасників і свідків тих подій. Тому чи не вперше у цій публікації розвінчуються радянські та німецькі міфи про начебто кровопролитні бої у Житомирі в липні 1941 року. Насправді, за свідченням багатьох очевидців, радянські війська залишили місто ще 6 липня, а ворог лише 9 липня захопив його, по суті, без ніякого опору. Потім встановив жорстокий окупаційний режим із геноцидом проти євреїв, публічними стратами, вбивством дітей і

угоном молоді в рабство до Німеччини.

У книзі вперше також розкриваються трагічні події в районі Житомира в листопаді — грудні 1943 року. Адже нашому місту, єдиному на теренах Союзу, двічі салютувала Москва за визволення. Чому ж першого разу на самому піку успішного наступу радянські війська зупинились і змушені були відступати з великими втратами? Як вважають автори, мабуть, йдеться про оточення значної маси військ — «Житомирський котел», і правда про нього ще чекає на свого дослідника.

У цій же книзі є невеликий розділ про забуту трагедію житомирського «Освенцима». Андрій Савчук вирішив значно розширити його і видати окремою книгою. Що й зробив. Пошуковець дослідив маловідомі факти минулої війни, які відбувалися за стінами і колючим дротом нацистського табору для радянських військовополонених у районі Богунії. Відшукав навіть тих, кому пощастило вижити. Табір «STALAG 358» за жорстокістю нічим не відрізнявся від відомих усьому світу Майданека, Бухенвальда та інших «фабрик смерті». Хоча в ньому не було печей і газових камер, проте від того трагедія 65 тисяч наших співвітчизників, які загинули тут у страшних муках, не здається меншою.

Учасники зібрання, краєзнавці висловили сподівання, що книга про цей табір повинна «зацепити за живе» посадовців міста та області. Тому ентузіасти планують на проспекті Миру, в районі поховання 65 тисяч жертв нацизму, спорудити меморіал. Проект, по суті, вже готовий...

Залишається додати, що обидві книги розраховані на широке коло читачів.

Григорій ТКАЧЕНКО.

Савченко заговорив голосом Івана Козловського

Це було творче дійство. Планувалося провести репрезентацію тритомника «Фрески пам'яті», написаного за останні декілька років (хіба це не можна назвати подвигом?) режисером, письменником, заслуженим артистом України Володимиром Савченком. Та саме цього дня йому виповнилося 75 літ. І якось само собою почали говорити не лише про твори, а й самого митця — глибокого, чесного, справедливого. І великого трудівника.

Володимир Захарович запросив до мистецького відділу обласної наукової універсальної бібліотеки ім. О.Ольжича найближчих своїх друзів, колег — людей, як мовиться, по духу. Прийшли й посадовці. Перший заступник голови обласної ради Володимир Арешонков і започаткував розмову. Привітавши з черговою пристойною датою і побажавши довгих творчих літ, він назвав Савченка великою особистістю і справжнім майстром слова. Зізнався, що всі телепередачі, душевно виплекані ним, дивяться з неабияким задоволенням. І — вручив ювіляру почесну грамоту обласної ради та іменний годинник. Долучив до цього свої трепетні слова «іменитому іменнику» також заступник начальника управління культури і туризму облдержадміністрації Олександр Зайченко.

Зустріч вів голова обласної письменницької організації, поет Михайло Пасічник. Присутні схвально зустріли його віршоване привітання, в якому Савченка порівняв із Нестером-літописцем. І в цьому, як зазначив потім у своєму виступі старший викладач Житомирського держуніверситету ім. Ів. Франка Володимир Білобровець, мабуть, є багато істини. Фахівець редагував усі три книги «Фрески пам'яті» — вони «заселені» багатьма і багатьма подіями та цікавими й відомими людьми, з якими автор працював, зустрічався і спілкувався. Тому в трилогії не лише живе пам'ять про них, а й — Савченкова душа. Неспокійна, невгамовна. Викладач жартівливо порівняв його з двигуном автомобіля, бо коли про щось розповідає, то «заводиться» за кілька секунд і потім стрімко мчить шляхами вдумливого і розважливого оповідача. Білобровець щиро подякував долі, що зустрів таку талановиту людину, яка багато знає і вміє. Окремо подякував автору за епізод про відомого українського письменника Григора Тютюнника в другій книзі «Незабутні мої лицедії». З ним, виявилось, Володимир Захарович учився в Харківському університеті.

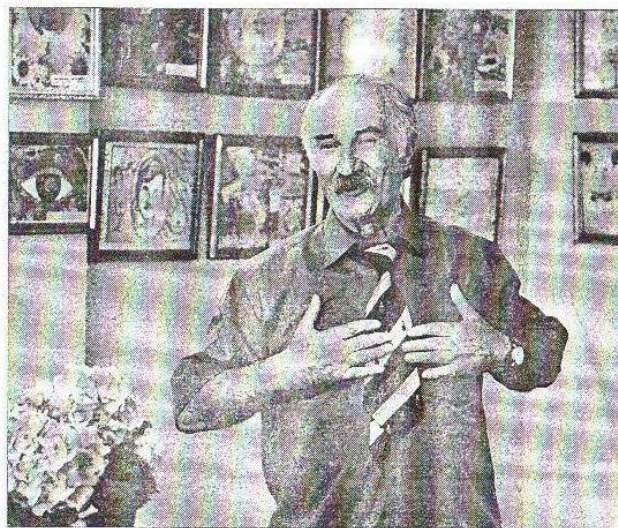
Директор обласної бібліотеки, письменник Василь Врублевський відкрив присутнім завісу над таємницею, як народилася трилогія. Все просто, якось разом пили каву і розмовляли. Точніше — Савченко захоплено розповідав невідомі історії. Вони захоплювали, тому й порадив: «А ви напишіть про це! Вийдуть дивовижні спогади». Слова впали на благодатний ґрунт і невдовзі вийшла перша книга «Світло крізь ляду» (Врублевський був її співредактором), за нею — вже згадувана «Незабутні мої лицедії», а в нинішньому році — «Калинові острови».

Був би Савченко не був би Савченком, якби не вніс «свою режисуру» до ювілейного вечора. Тому між виступами присутні почули чудове виконання викладачів музичного училища ім. В.Косенка: Олег Синиця своїм красивим баритоном («як у Георга Отца») заспівав дві пісні на слова Ів. Франка — «Безмежне поле» і «Ой ти, дівчино з гори́ха зерня»; Ольга Синицька досить почуттєво зіграла на скрипці «Фантазію» самого Поганіні, а піаністка Елеонора Набедрих порадувала «Нонторном» Шопена. І це дало мистецькій зустрічі особливий святковості.

А на завершення Володимир Захарович «завівся» і заговорив голосом знаменитого українського співака Івана Козловського. З ним він зустрічався у якості головного режисера Кіровоградського музично-драматичного театру, який гастролював у Москві. Народний артист Союзу побував на виставі, відпочив душею. Після неї акторська група влаштувала йому овацію. І він тоді дуже тактовно зробив головному режисеру зауваження: не годиться міняти слова в піснях, які полюбив народ, навіть на московських концертах...

— І це мені було великим уроком на все життя, — сказав Савченко. — Нині про ту пам'ятну зустріч із Козловським готую спогади до наступної книги.

Григорій ТКАЧЕНКО.
Фото Олександра КОЛІСНОГО.

Володимир Савченко розповідає...

Кандидат історичних наук, доцент держуніверситету Михайло Ледак — рецензент двох перших книг, а над третьою нині працює. Ділячись враженнями від трилогії, він відзначив три її особливості. Перша — дуже довірливий стиль автора, тому хочеться читати його книги; друга — саєсердність їх композицій — без хронології, з несподіваними часовими варіаціями; а третя — особливість — Савченко, як митець, формувався в радянські часи. Звідси — щирість розповіді, доброзичливість і точність. Хоча й безкомпромісності вистачає.

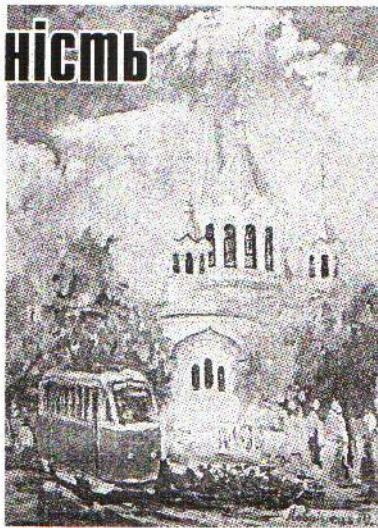
Було що сказати його друзям — поету Анатолію Сірику, народному художнику України, скульптору Василю Фещенку, поетесі Марії Пономаренко, журналісту Миколі Горлицькому. Як мовиться — і від серця, із найкращими побажаннями. Цікаво, що майже після кожного виступу Володимир Захарович не скупився на лаконічні коментарі. В ході зустрічі часто згадувалися також його поетичні книги, зокрема й хвилююча автобіографічна поема «Крайнебо безсмертних». Так, він написав їх не в юності, а в зрілому віці. Пояснив, що його поезія є своєрідним підголоском до театральної діяльності, якій віддав 35 років свого життя.

І нарешті — Савченко не був би Савченком, якби не вніс «свою режисуру» до ювілейного вечора. Тому між виступами присутні почули чудове виконання викладачів музичного училища ім. В.Косенка: Олег Синиця своїм красивим баритоном («як у Георга Отца») заспівав дві пісні на слова Ів. Франка — «Безмежне поле» і «Ой ти, дівчино з гори́ха зерня»; Ольга Синицька досить почуттєво зіграла на скрипці «Фантазію» самого Поганіні, а піаністка Елеонора Набедрих порадувала «Нонторном» Шопена. І це дало мистецькій зустрічі особливий святковості.

Витонченість акварелі

У приміщенні обласної наукової універсальної бібліотеки імені О.Ольжича відбулося відкриття першої персональної виставки картин Тетяни Лаврінець. Молода художниця представила понад 30 графічних полотен і робіт, написаних акварельними фарбами. Пам'ятки архітектури Житомира, ряду міст України, краєвиди, квіти привертають увагу відвідувачів своєю витонченістю. За словами художниці, Житомир для неї є не лише малою Батьківщиною, а й містом, у якому живуть багато людей, котрі своїми гарячими серцями дарують тепло, красу і натхнення, надихають на творчість.

Тетяна Лаврінець є випускницею Житомирської дитячої художньої школи, Житомирського технологіч-

ного коледжу, Львівського національного лісотехнічного університету. Нині працює в галузі живопису, графіки та дизайну, дає приватні уроки малювання дітям. Після смерті своєї мами Тетяна стала опікуном для восьмирічного братика Віктора. Тому заступник голови — керівник апарату облдержадміністрації Олександр Никитюк, який ознайомився з творчістю художниці та її непростю долею, пообіцяв підтримати Тетяну.

Олександр Никитюк зауважив, що емоції переполюють душу, коли знайомишся з творчістю талановитих людей, яких на Житомирщині дуже багато. І обов'язок влади — допомогти їм.

Володимир
СТЕПОВИЙ.
Фото автора.

Житомирщина. — 2013. — № 98—99
(10.09). — С. 8

Серед переможців "Краща книга 2013 року" три митці з Бердичівщини

Напередодні Дня української писемності та мови в обласній науковій бібліотеці ім. О.Ольжича відзначили переможців конкурсу "Краща книга 2013 року". Цього разу оргкомітет оцінював 32 видання місцевих авторів. Кращу книгу визначали у дев'яти номінаціях. Серед них краєзнавча, мистецька, науково-навчальна, дитяча, поетична та інші ("Мій край", "Особистість і доба", "З глибини знань", "Поезія року", "Проза року", "Світ дитинства", "Кращий літературний дебют", "Мистецтво друку", "Гран-прі").

Традиційно найголовнішими критеріями оцінки стали позитивні відгуки читачів, актуальність тематики, якість редакційного видання, а також оригінальність та індивідуальний стиль автора. Ці якості притаманні всім виданням, які цього року відзначені дипломами, підкреслив заступник голови облдержадміністрації Ярослав Долгих. І додав, що влада й надалі планує заохочувати обласне книговидання, адже сучасна книга таки не втратила й не втратить своєї актуальності.

Крім того, церемонія відзначення кращих видань в області ознаменувалася ще однією подією. Відтепер дипломи, якими нагороджують переможців, — іменні. На них зображено книгу і міститься коротка інформація про автора. Цікаво, що ці іменні відзнаки розроблялися спеціально до конкурсу кафедри видавничої справи та редагування Житомирського держуніверситету ім. І.Франка.

Прикметна особливість, серед переможців конкурсу "Краща книга 2013 року" є три майстра слова землі бердичівської. Так, у номінації "Гран-прі" перемогу здобув голова Житомирської обласної національної спілки письменників України, наш земляк, поет Михайло Пасічник за свою книгу "Свідомість удосвіта". Його збірку поезії висунуто також на здобуття національної літературної премії на наступний рік. Нагороду "Мистецтво друку" розділили між собою ФОП "Кирилюк І.В." (Інна Кирилюк, за видання "Житомирський вернісаж. Краса України. Житомирщина") та ПП "Рута" (Микола Бондар, за книгу Михайла Палюги "Избранные произведения в 2-х томах"). Михайло Палюга також наш земляк. Кращим прозаїком визнано Олександра Кухарчука з Бердичева за історичний роман у двох частинах "Козацька Русь. Неопалима купина", "Козацька Русь. Сплондрована калина».

Бердичів. — 2013. — № 46
(14.07). — С. 2

У Житомирі відбулася Всеукраїнська конференція

На таку тему у Житомирі, в приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки ім.О.Ольжича, відбулася Всеукраїнська науково-краєзнавча конференція, присвячена 75-річчю Житомирської обласної бібліотеки для дітей, яка була приурочена до Всеукраїнського дня бібліотек. Учасників конференції та численних представників працівників бібліотечної системи області привітали голова Житомирської обласної ради Й.А.Запаловський та начальник управління культури Житомирської обласної державної адміністрації, народний артист України, депутат Житомирської обласної ради Ю.Г.Градовський.

Активними учасниками цієї конференції були краєзнавці

та працівники бібліотек з Бердичева та Бердичівського району. Так, на пленарному засіданні з ґрунтовною доповіддю «Бердичівська монастирська книгозбірня у фондах Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського» виступила науковий працівник Музею історії міста Бердичева Н.М.Захарчук.

На секційних засіданнях було заслухано чимало доповідей, в тому числі доповіді зберігача фондів Музею історії міста Бердичева І.Є.Дусик «Бердичівська міська дитяча бібліотека: від минулого до сьогодення», краєзнавця Ю.М.Лукуца «Час утвердив її твори в нашому народі (До 150-річчя від дня народження видатної української письменниці Ольги Кобилянської)», завідувачки Бердичівської районної бібліотеки для дітей І.В.Онищук «Національний скарб дитинства», заступника директора Бердичівської міської центральної бібліотечної системи по роботі з дітьми В.О.Петрухіної «Бердичівська міська бібліотека для дітей — центр національно-патріотичного виховання».

Бердичів. — 2013. — № 45 (7.11). —
С. 8

В науковому збірнику матеріалів Всеукраїнської науково-краєзнавчої конференції, який видано до дня проведення конференції, надруковано також статті викладача української мови та літератури Бердичівського професійно-будівельного ліцею Н.Л.Дурави «Вивчення поетичної творчості Михайла Пасічника на уроках української літератури», вчителя-методиста Бердичівської міської гуманітарної гімназії №2, кандидата педагогічних наук М.В.Мартинюк «З досвіду роботи Бердичівської міської гуманітарної гімназії № 2», кандидата медичних наук, полковника медичної служби запасу В.І.Сінчука з с.Маркуші «Бердичів — окраса його долі» (про творчість Бердичівського поета Анатолія Кондратюка), музейного доглядача Музею історії міста Бердичева М.В.Скавронської «Відомий український вчений О.П.Романчук — випускник Бердичівського медичного училища».

Павло СКАВРОНСЬКИЙ, голова Бердичівської
регіональної організації Національної спілки
краєзнавців України

«Несподівана Америка»

Під такою назвою в Житомирі, у приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки імені О.Ольжича, за підтримки посольства США в Україні, інформаційного центру «Вікно в Америку», адміністрації бібліотеки відбулося відкриття персональної фотовиставки геофізика, журналіста, фотохудожника Івана Дудкіна.

Представляючи свої роботи студентам ряду житомирських вузів, Іван Дудкін наголосив на тому, що США є однією з найунікальніших країн світу. Адже арктичні пейзажі Аляски, екзотичні субтропіки Флориди, острівна романтика Гаваїв, засніжені гори Колорадо зацікавлять будь-якого мандрівника. 58 національних парків

щороку відвідують понад 300 мільйонів людей із усієї планети.

Доля мандрівника подарувала Івану Дудкіну вісім зустрічей із Америкою. Із фотоапаратом у руках він побував у більш як 30 штатах США.

Іван Дудкін є відомим в Україні та за її межами фотохудожником. Пішки, автостопом, на катама-

рані, велосипеді, мотоциклі, автомобілі побував у 82 країнах Європи, Азії, Африки та Америки. Був учасником двох навколосвітніх плавань.

Світлина Івана Дудкіна з успіхом демонструвалися на 76 персональних фотовиставках у 24 містах України та за кордоном.

За перемогу в спільному українсько-американському фотоконкурсі «Вікно в Америку» Іван Дудкін вручив сертифікат посольства США в Україні учню житомирського ліцею №25 ім. М.О.Щорса Дмитру Шепелеву та провів для студентів майстер-клас із фотографії.

Володимир СТЕПОВИЙ.

Житомирщина. — 2013. —
№ 107—108
(1.10). — С. 16

Працівники бібліотек міста та району приймали участь у Всеукраїнській конференції

На таку тему у Житомирі, в приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О. Ольжича, відбулась Всеукраїнська науково-краєзнавча конференція, присвячена 75-річчю Житомирської обласної бібліотеки для дітей, яка була приурочена до Всеукраїнського дня бібліотек. Учасників конференції та численних представників працівників бібліотечної системи області привітали голова Житомирської обласної ради Й. А. Запаловський та начальник управління культури Житомирської обласної державної адміністрації, народний артист України, депутат Житомирської обласної ради Ю. Г. Градовський.

Активними учасниками цієї конференції були краєзнавці та працівники бібліотек з Бердичева та Бердичівського району. Так, на пленарному засіданні з ґрунтовною доповіддю «Бердичівська монастирська книгозбірня у

фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського» виступила науковий працівник Музею історії міста Бердичева Н. М. Захарчук.

На секційних засіданнях було заслухано чимало доповідей, в тому числі доповіді зберігача фондів Музею історії міста Бердичева І. Є. Дусик «Бердичівська міська дитяча бібліотека» від минулого до сьогодення», краєзнавця Ю. М. Лукуца «Час утвердив її твори в нашому народі (До 150-річчя від дня народження видатної української письменниці Ольги Кобилянської)», завідувачки Бердичівської районної бібліотеки для дітей І. В. Оніщук «Національний скарб дитинства», заступника директора Бердичівської міської центральної бібліотечної системи по роботі з дітьми В. О. Петрухіню «Бердичівська міська бібліотека для дітей — центр національно-патріотичного виховання».

В науковому збірнику матеріалів Всеукраїнської науково-краєзнавчої конференції, який видано до дня проведення конференції, надруковано також статті викладача української мови та літератури Бердичівського професійно-будівельного ліцею Н. Л. Дурави «Вивчення поетичної творчості Михайла Пасічника на уроках української літератури», вчителя-методиста Бердичівської міської гуманітарної гімназії №2, кандидата педагогічних наук М. В. Мартинюк «З досвіду роботи Бердичівської міської гуманітарної гімназії №2», кандидата медичних наук, полковника медичної служби запасу В. І. Сінчука з с. Маркуші «Бердичів — окраса його долі» (про творчість Бердичівського поета Анатолія Кондратюка), музейного доглядача Музею історії міста Бердичева М. В. Скавронської «Відомий український вчений О. П. Романчук — випускник Бердичівського медичного училища».

Павло СКАВРОНСЬКИЙ, голова Бердичівської регіональної організації Національної спілки краєзнавців України

Бердичів. — 2013. — № 44 (31.10). — С. 9

«Краща книга року»

У Житомирі, в приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О. Ольжича, за сприяння облдержадміністрації, обласної ради, департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю облдержадміністрації відбулося нагородження переможців обласного щорічного конкурсу «Краща книга року».

Із 32 видань, представлених на конкурс, члени організаційного комітету визначили переможців у дев'яти номінаціях. У номінації «Гран-прі» перемогу здобула книга Михайла Пасічника «Свідомість удосвіта». Перемогу у номінації «Мистецтво друку» розділили між собою ФОП «Кирилюк І. В.» (Ліна Кирилюк, за видання «Житомирський вернісаж. Краса України. Житомирщина») та ПП

«Рута» (Микола Бондар, за книгу Михайла Палюги «Избранные произведения в 2-х томах»). У номінації «Мій край» відзначено книгу «Козацтво Волині-Житомирщини» (керівник авторського колективу — Сергій Шерба). У номінації «Поезія року» переможцем став Василь Яр (Ярмолюк) зі збіркою «Вірші з поля». Кращими прозаїками року названі Олександр Кухарчук (історичний роман у двох частинах «Козацька Русь. Неопалима купина», «Козацька Русь. Сплондрована каліна») та Людмила Крикливець (роман «Йду до осені»).

У номінації «Світ дитинства» перемогла поетеса Світлана Штатська зі збіркою «Ква-сонет». Кращим літературним дебютантом року став Вадим Жалюк (книга «Дорослі@діти»). Переможцями

в номінації «З глибини знань» стали Любош Башманівська і Ніна Білоус за «Практикум із методики викладання літератури» та Антон Лісовський, який підготував «Етюди з методики викладання літератури».

Перемогу в номінації «Особистість і доба» поділили між собою Олександр Чирков із книгою «Метафоричний театр Петра Араменка» та Володимир Савченко зі трилогією «Фрески пам'яті».

У нагородженні переможців узяли участь перший заступник голови обласної ради Володимир Арешонков, заступник голови облдержадміністрації Ярослав Долгих, директор департаменту інформаційної діяльності та комунікацій із громадськістю облдержадміністрації Ірина Басова.

У цьому році обласний конкурс «Краща книга року» проводився у рамках підготовки до відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка.

Володимир СТЕПОВИЙ.

Житомирщина. — 2013. —
№ 127 (15.11). — С. 2

«Рідний край — моє Полісся»

У конкурсі під такою назвою відзначено творчість нашого фотокореспондента

Мелодії

Ренесансу

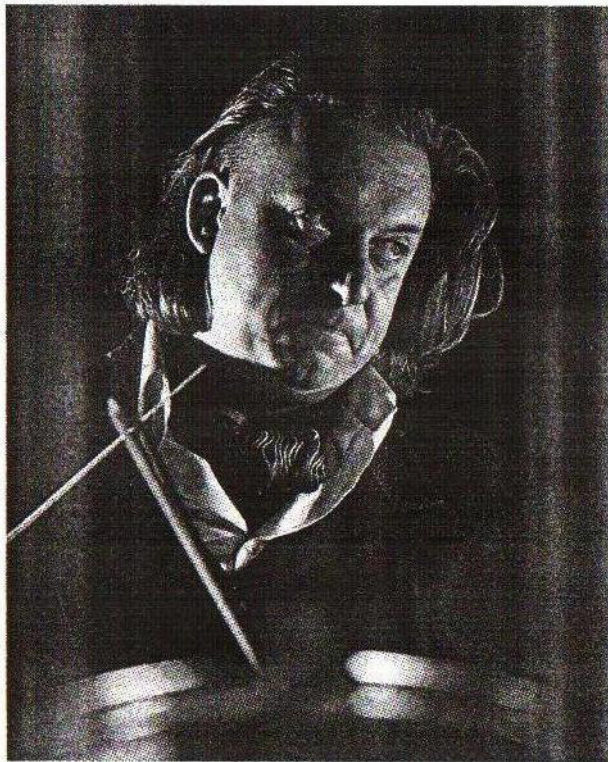
У залі мистецтв обласної наукової бібліотеки імені О.Ольжича відбувся концерт відомого українського барда Тимофія Сердечного. Послухати музиканта зібралися шанувальники авторської пісні, вишуканого літературного слова, гри на гітарі та лютні. Остання відкрила нову сторінку в творчості Тимофія. Епоха Ренесансу давно вабила митця своїми естетикою, філософією, історією і, звичайно, музикою. Лютню — трохи незвичний для сучасника інструмент — Тимофій почав професійно опановувати більше року тому. Цього разу він зміг представити слухачам нові творчі досягнення.

Музикант свого часу був керівником і учасником багатьох проєктів, лауреатом і дипломантом низки фестивалів. Він — член асоціації композиторів-піснярів Житомирського відділення Національного всеукраїнського музичного об'єднання.

Тимофій Сердечний родом із Коростеня. Він час від часу відвідує наш обласний центр, даруючи шанувальникам приємні зустрічі з прекрасним.

Людмила ЛОБАЧОВА.

Житомирщина. — 2013. —
№ 128—129
(19.11). — С. 9

«Її величність музика».

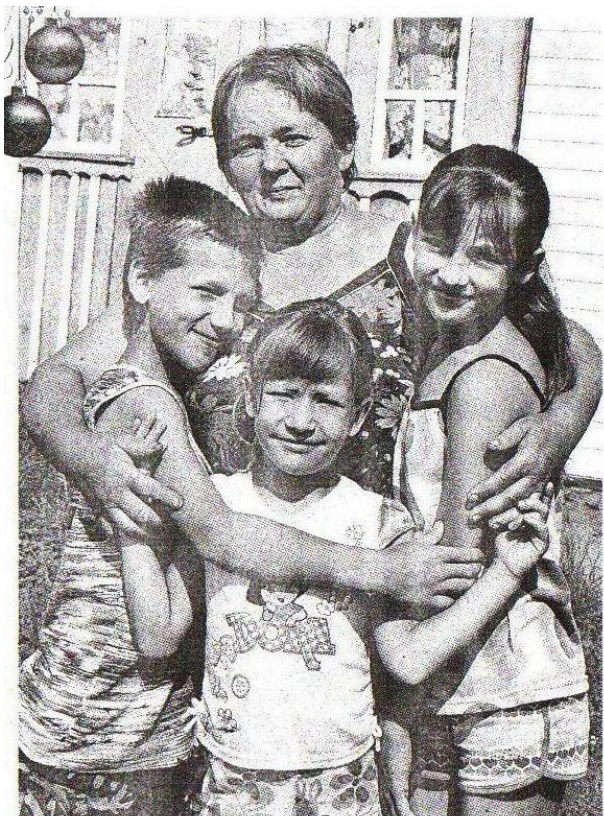
Олександр Колісний нещодавно взяв участь в обласних фотоконкурсі та фотовиставці, й посів одразу кілька призових місць.

Насамперед — перше місце в номінації «Портрет» за роботу «Її величність музика». Також — два третіх місця у номінаціях: «Пейзаж» (робота «Небесний рибалка») та «Жанрові сцени сучасного життя, репортаж» («Родинне коло»).

Конкурс організовано управлінням культури облдержадміністрації, обласним центром народної творчості та обласною організацією НСФХУ. Виставку з кращих робіт, поданих на конкурс, можна відвідати в приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олега Ольжича до 5 січня.

Бажаємо нашому колезі нових творчих здобутків!

Марія ХІМИЧ.
Фото Олександра КОЛІСНОГО.

«Родинне коло».

Житомирщина. — 2013. —
№ 146—147
(31.12). — С. 9

**Житомирська обласна універсальна
наукова бібліотека імені О. Ольжича
на сторінках преси
у 2013 році**

Дайджест

Бюлетень підготували:

С. С. Бовсуновська, В. В. Косенко

**Відділ соціокультурної
та інформаційно-видавничої діяльності
ЖОУНБ імені О. Ольжича**

м. Житомир, Новий бульвар, 4, кім. 27

Тел. (0412) 37-34-65

E-mail: sikm@lib.zt.ua